

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO VEDOUcí KŘEŠŤANSKÝCH SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ A JEJICH POMOCNÍKY

Ano, je to strašně dlouhý název, ale byla to strašně skvělá akce, která proběhla třetí víkend v říjnu, na luxusní chalupě v malebné krajině Lipin u Benešova.

Je škoda, že jsme mohli jet jen tři, poněvadž u nás byl samozřejmě zájem veliký. Avšak kapacita byla omezena na nějakých 20 míst, takže našich 13 zájemců se muselo zredukovat na 3. A tak po několika losováních a domluvách jsme se nakonec zhostili radostné role reprezentantů já, Pavel Kopp a Míša Vavrečková.

Tedy, motto akce znělo: Každý, kdo jiným dává, potřebuje také sám někde načerpat...Proto cílem bylo načerpání duchovní síly do následujícího roku, celkové ztišení a samozřejmě povzbuzující prožití víkendu s novými skautskými spolubratry a spolusestrami.

Dříve již proběhly 3 ročníky této duchovní obnovy. Ta letošní byla vedena skautem a knězem Krakym. S ním spolupracovali další neméně úžasní lidé a bravurní kuchařky.

Program byl připraven dokonale od začátku až do konce. Kraky nás obohatil a povzbudil různými povídkami o křesťanských hodnotách. Měli jsme čas sami na sebe i na společné rozjímání, kterému krásné a prosluněné počasí dodávalo to správné rozpoložení. V neděli byla mše svatá, v kapli přímo na chalupě.

Značná duchovní část byla prokládána bádáním nad komplikovanými situacemi z prostředí našich skautských oddílů a tedy sdílení našich zkušeností. Uvolněnější program nás čekal taky při večerním zpívání a klábosení s kytarou a dobrůtkami, při hravé ranní rozcvičce, či

spolupráci při plnění záluďných úkolů jako je třeba stavění věže z kostek, kterých se nesmíte dotknout...:-D

Tyto tři dny jsme si myslím všichni užili bezkonkurenčně a odvezli jsme si mnoho skvělých skautsko-duchovních zážitků a sil.

Určite budou další podobné akce, tak snad to vyjde a udělají radost i dalším dychtivým zájemcům☺

Anča Krestová

POZDRAV Z ŘÍMA

„Vděčnost přitahuje další milosti.“

Proto se asi 1300 poutníků z celé ČR vydalo začátkem listopadu do Říma. Chtěli jsme společně poděkovat našemu Benediktu XVI. za jeho návštěvu tady u nás a zároveň mu ji oplatit. Já jsem měla možnost jet s autobusem plným studentů z Olomouce. Vyjžděli jsme

už v neděli ráno, protože jsme měli v plánu zastávku a mši sv. v Mariazell.

Povzbuzeni jsme pak pokračovali přes Dolomity (kde jsme přespali a zapomněli kytary) a v pondělí večer dorazili do Říma. Až do čtvrtka jsme poznávali Řím i české poutníky a trávili čas spolu a s Bohem. Po skončení národní poutě jsme ještě strávili pátek v Assisi a pak hurá domů. Asi nemá smysl detailně rozepisovat vše co jsme prožili. Snad jen pár záblesků:

Zajímavé bylo, že i v tomto městě (Římě) plném ruchu a shonu (3mil lidí) byl každý kostel, bazilika místem klidu a vyrovnanosti. Opravdu jsem netušila, že když člověk přijde na místo (Řím, Assisi), kde se po staletí tisíce lidí obracely k Bohu, je zde velmi hmatatelně cítit pokoj a mír.

Procházet Římem nutně vedlo k porovnání naší pohodové víry a víry 1. křesťanů, kde uvěřit znamenalo smrt a stejně se tisíce lidí obrátily.

Velkým povzbuzením nám všem byla i audience s Benediktem XVI. Moc nás vítal, děkoval a na závěr žehnal nám všem, našim rodinám a farnostem i celé naší zemi. Tedy pokoj vám všem!!

Marie Zdráhalová

VTEŘINOVÉ OHLÉDNUTÍ ZA DNEM PRO FARNÍKY

V neděli odpoledne 21. 11. 2010 proběhlo posezení pro farníky, kteří se jakýmkoli způsobem zapojují do organizace, nebo výpomoci v našich třech farnostech: Startá Bělá, Proskovice, Krmelín.

Vůbec nechci opomíjet připravené občerstvení skládající se z výborného pití a z mnoha rozmanitých druhů zákusků a cukrovinek, nad kterými se skláněly naše dokonalé farní ženy (velkou osobní pochvalu z mých úst sklízí výborné tvarohové řezy s hrozkami), ale hlavním bodem v programu bylo divadelní představení na téma: Mučedník z Nepomuku od Marie Holkové. Ti, kdož nemohli toto precizní představení shlédnout v neděli, měli tu možnost o den dříve na velké generální zkoušce. Vím však o několika osobách, kterým se to líbilo tak, že využili obě příležitosti.

Obrovská pochvala samozřejmě patří Martě Olšovské, která si zvolila tu nejtěžší roli, a to roli režisérky. Všichni si musíme uvědomit, že to byl úkol velice nesnadný. Odvažují si ale tvrdit, že ve spolupráci mnoha ochotných a šikovných rukou, tuto roli zvládla na výbornou. Velkou zásluhu na tom nesou také herci, kteří do představení zanesli i drobečky své improvizace. Tímto způsobem se divadlo stalo osobnějším, domáctějším, se špetkou starobělského humoru.

Bombovní třešničkou na dortu bylo video: Film o divadle, které k nám přijela natočit novinářka až z USA, velká přítelka našeho Otce Antonína. Tato americká novinářka je velice sympatická žena s černými hustými vlasy a červenými nehty a velice podobným hlasem jako náš P. Antonín...☺

K tanci a poslechu hrála Cimbálovka Ondřejnica z Krmelína.

Pro ty z vás, kteří představení neviděli, nezoufejte. Neb v prostorách, kde se toto všechno odehrávalo, se vyskytovala i kamera. Tak doufejme... ;-)

Myslím, že domů všichni odcházeli obtěžkáni dobrým pocitem a veselím a při vyzvedávání kabátů se mohli obtěžkat ještě víc, a to knihami z karmelitánského nakladatelství. Například já jsem z toho měla velkou radost. Celé roky beznadějně hledám v centru uličku s občůdkem, kde se tyto knihy prodávají...

Dnes je první adventní neděle a než se nadějeme, přijdou i svátky. Advent je období, ve kterém bychom se měli připravit na příchod našeho spasitele Ježíše Krista. Pro malou inspiraci, příběh z jedné z knih, které jsem si zakoupila právě na farním dni, z onoho karmelitánského nakladatelství.

Monika

BONBÓN PRO JEŽÍŠKA

„Tatínku, můžu dát Ježíškovi bonbón?“

Dcerka stojí u kostela, u bočního vchodu, dívá se na dveře sakristie. Překvapila mě. Odběhla z cesty a běžela ke kostelu, ačkoli už v tuto dobu bývá zavřený.

„Ježíškovi? Bonbón?“

Zamává čokoládovým bonbónem v ruce, před chvílí ho dostala od babičky. „To je pro něj“.

„Proč?“

„Protože je moc dobrý. Bonbón. A Ježíšek taky.“

„Aha.“ Co říct jiného než tohle. Aha.

Bere za kliku a cloumá dveřmi. Jsou zamčené. Lítostivě rozbaluje bonbón a dává si ho do pusy, sladký bonbón se rozpouští a my jdeme dál.

„Můžu dát zítra Ježíškovi něco jiného?“

„Můžeš.“

„Ale co?“

„Co chceš. Něco, z čeho by měl radost. Nemusí to být věc.“

Přemýšlí. Dlouho.

„Mohla bych mu dát to, že nebudu bráškovi nadávat?“

„To můžeš dát. A ještě něco přidej, tohle je nějak málo.“

Přikyvuje. Chápe to. Dát tomu, kdo jí dopřál tolik radostí, krásnou rodinu, krásný den, báječné bonbóny, jenom to, že někomu nebude nadávat... Ano, to je rozhodně málo. Vymýšlíme, co Mu ještě dát. Než dojdeme domů, je toho pěkná řádka.

Vyprávím ženě po večeři, když už děti spí, o čem jsme hovořili a co zítra Ježíšek dostane místo čokoládového bonbónu.

„A co my?“ říká žena.

Tak to tehdy začalo.

Od té doby si zvykáme po ránu s manželkou, dcerou a synem vymyslet nějaký bombón, čokoládový bombón pro tento den. Bombón pro Ježíška.

Ona ta velká předsevzetí jsou moc mlhavá, příliš náročná a sotva kdy se dodrží. S našimi bombóny je to jiné. Jsou malé a konkrétní. Člověk je může snadno zachytit a podat.

A tím, že je podáváme svým blízkým, známým i neznámým, místo abychom klepali na zamčené dveře sakristie, pomáháme odstranit nějakou potíže, nevychovanost, ale i hlad duší.

Každý z nás dostává čokoládové bombóny rád. Každý z nás může bombóny rozdávat. Čím víc rozdaných bombónů, tím více malých radostí které by svět rozsvítily... Čokoládové bombóny se nemají počítat, mají se vychutnávat, mají těšit toho, kdo je dává, i toho kdo je prostřednictvím Boha dostává.

Dobré skutky se nepočítají. Váží se. Ano o to jde. O to jaký bombón dostane Ježíšek zítra. Jaký dostanou bližní.

*Eduard Martin: Andělské vteřiny
(příběh je lehce přepracován)*

BENEFIČNÍ KONCERT SE LÍBIL

Na benefiční koncert duchovní hudby, který se uskutečnil v neděli 31. 10. v 16 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého, přišlo přes 200 lidí. Cílem koncertu bylo obohatit kulturní a duchovní život v obci a také pomoci při obnově fasády kostela. Celkový výtěžek koncertu byl 22.671,- Kč, který byl předán farnosti. Děkujeme všem dárcům a návštěvníkům, kteří koncert podpořili. Sboru Salve se ve Staré Bělé také líbilo a velice dobře zpívalo.

Michal Hořínek (<http://orel.starabela.org/>)

ZVEME VÁS ! ZVEME VÁS ! ZVEME VÁS ! ZVEME VÁS !

8.12.2010 9³⁰ - skřítek Kvítek pro předškolní děti s maminkami

22.12.2010 9³⁰ - skřítek Kvítek pro předškolní děti s maminkami

13.12.2010 20⁰⁰ –náboženství pro dospělé s P. Eliášem na faře.

18.12.2010 19⁰⁰ – modlitba Taizé

Redakce: Monika Branichová - m.branichova@seznam.cz, P. Antonín Kocurek - rkf.starabela@doo.cz

1.12.	06.55	Za + Dušana Hamzala a živou rodinu.
2.	06.55	Za + Viléma Šindla, manželku, rodiče a vnuka.
3.	18.00	Za + Karlu Chmelařovou, manžela a vnučku.
4.	7.30 18.00	Za + Emila Klimka, manželku Marii, rodiče a vnučku Janu. Za + Eduarda Kopku, manželku, tři sestry a syna.
5.	7.30 10.00	Za farníky. sbírka na potřeby diecéze Za + Jiřího Kokeše a jeho rodiče Vladimíra a Ludmilu z Prahy.
6.	6.55	Za + Marii Tichopadovou, manželku a syna.
7.	18.00	Za + Vratislava Sýkoru, rodiče, bratra a živou rodinu.
8.	6.55	Za + rod. Bukovskou, Novákovou, brat., švagr., tetu a duše v očištění.
9.	6.55	Za + Jiřího Madara, živou a zemřelou rodinu.
10.	18.00	Za + děti a živou rodinu.
11.	7.30 18.00	Na úmysl dárců. Za dar zdraví a další Boží ochranu..
12.	7.30 10.00	Za + Vítězslava Petrovského, manželku a živou rodinu. Za farníky.
13.	6.55	Za + Marii Adámkovou, manžela, syna, sestry, švagry, rodiče a rodinu Dluhošovou.
14.	18.00	Za + Jiřího Stuchlého, rodiče a bratry.
15.	6.55	Za + Lucii Kozubkovou, manžela, živou a zemřelou rodinu.
16.	6.55	Za + Josefa Foltu a manželku.
17.	18.00	Za + Annu Kokešovou, manžela Jaroslava a rodiče z obou str.
18.	7.30 18.00	Na úmysl dárců. Za + Antonii Ličkovou a Teofila Lišku.
19.	7.30 10.00	Za farníky.
20.	6.55	Na dobrý úmysl.
21.	18.00	Za + Oldřicha Ševčíka a rodiče.
22.	6.55	Za + rodiče Zitu a Rudolfa Prorokovy a rodinu Paličkovou.
23.	6.55	Za + Viléma Šindla a živou rodinu.
24.	15.00 24.00	Za děti ze starobělské farnosti. Za farníky. Přenáší Česká televize
25.	7.30 10.00	Za farníky. Za + Emila Nováčka, živou a zemřelou rodinu.
26.	7.30 10.00	Za farníky. Za + Štěpána Holaina, manželku Annu a pravnuka Tomáše.
27.	6.55	Za + Jana Mrvu a duše v očištění.
28.	18.00	Za + Edeltrudu Brejcovou.
29.	6.55	Za + Karla Lyčku, zete ing. Václava Rozehnal a duše v očištění.
30.	6.55	Za + Řehoře Krejčíčka, manželku, dceru a vnuka Zdeňka.
31.	17.00	Za farníky. Na poděkování za rok 2010